

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 292/2014-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. júna 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Petit Press, a. s., Námestie SNP 30, Bratislava, zastúpenej spoločnosťou PALŠA A PARTNERI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, spol. s r. o., Masarykova 13, Prešov, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. Patrika Palšu, vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 370/2012 z 24. októbra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti Petit Press, a. s., o d m i e t a pre oneskorenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. mája 2014 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Petit Press, a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Košiciach

(ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co 370/2012 z 24. októbra 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

2. Z obsahu sťažnosti a priložených príloh – v rozsahu procesného rozhodovania ústavného súdu (pozri výrok, pozn.) – inter alia vyplýva, že krajský súd napadnutým rozsudkom rozhodol 24. októbra 2013, pričom sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu (v napadnutej časti o trovách konania) ústavnému doručil 19. mája 2014. Napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť ešte pred 12. decembrom 2013, pretože sťažovateľka listom z 12. decembra podala podnet generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na podanie mimoriadneho dovolania „*proti právoplatnému Rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn.: 3 Co 370/2012 zo dňa 24. 10. 2013*“. Prokurátor tomuto i opakovanému podnetu sťažovateľky nevyhovel a mimoriadne dovolanie nepodal.

3. Sťažovateľka navrhovala, aby ústavný súd vyslovil porušenie v bode 1 označených práv, zrušil napadnutý rozsudok a priznal jej náhradu trov.

II.

4. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

6. Sťažovateľka namieta sťažnosťou porušenie v bode 1 označených základných práv napadnutým rozsudkom krajského súdu sp. zn. 3 Co 370/2012 z 24. októbra 2013.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

8. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

9. Pretože sťažovateľka podala sťažnosť na ústavnom súde celkom zjavne po uplynutí 2-mesačnej lehoty [bod 8 (pozri k tomu tiež bod 2)], ústavný súd musel sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

10. Pokiaľ sťažovateľka implicitne v sťažnosti vychádza pri plynutí lehôt zo skutočnosti, že po doručení napadnutého rozsudku podávala 2 x podnet na podanie mimoriadneho dovolania, a teda lehota sa má počítať od ostatného oznámenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ústavný súd ani takúto úvahu nemôže akceptovať. Podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania adresované generálnemu prokurátorovi nezakladá podnecovateľovi (v danom prípade sťažovateľke) právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom, a preto ho nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý treba vyčerpať pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Z toho zároveň vyplýva, že lehota na podanie sťažnosti proti napadnutému rozsudku začala plynúť nadobudnutím jeho právoplatnosti (bod 9).

11. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. júna 2014